Anul al 55-lea

EXEMPLARUL { In România 5 lei / In străinătate 10 lei

Nr. 352 Duminică 25 Decembrie 1938

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 126. 886/935

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

NAŞTEREA MÂNTUITORULUI

La Crăciunul din 1938

de STELIAN POPESCU

Din primele timpuri ale existenţei omului pe pământ, de îndată ce s'a desvoltat în el conştiinţa inferiorităţii faţă de atotputernicia naturii care-l înconjoară, a căutat un sprijin înăuntrul fiinţei lui şi l-a găsit, până la un oare care punct, în aceea ce s'a chemat mai târziu **religiune.** Mic şi aproape inform la început, acest sprijin a luat, cu timpul, proporţii nebănuite.

Aceia cari pot să urmărească evoluţia religiunilor în antichitate se vor minuna de rolul imens pe care l-a avut în toate timpurile asupra oamenilor această putere sufletească, numită religie, şi care dela adorarea animalelor, pietrelor, focului, apei, astrelor, fenomenelor naturei, a ajuns la întruchiparea divinităţii sub forma de om, înzestrat cu atribute şi puteri extraordinare, demne de ţinut în seamă în toate împrejurările.

In haosul produs de multiplicitatea religiunilor şi zeităţilor, atunci când civilizaţia ajunsese sub dominaţia romană la unul din cele mai înalte grade ale desvoltării ei, s'a născut, în ţara în care domina o religiune monoteistă, Isus Christos, Dumnezeul om, presimţit cu câteva veacuri înainte de profetul Isaia, care spusese: **Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi va fi înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare, Domn al păcei şi al veacurilor ce vor să vie".**

Numai poporul, în mijlocul căruia s'a născut şi care ca nimeni altul, după cum se dovedeşte din Vechiul Testament, nu aştepta pe Mesia, fiul lui Dumnezeu, nu a crezut în el, fiindcă venise să mântuiască neamul omenesc, nu prin foc, nu prin sabie, nu prin minciună, ci prin blândeţe, prin credinţă într'un singur Dumnezeu, văzut cu ochii sufletului, care dă liniştea conştiinţei, şi prin mila de aproapele nostru, ridicată la dogmă, pentru a aduce pacea între oameni, cari se sălbătăciseră asemenea fiarelor pământului.

El a întemeiat Creştinismul, care este numai spirit şi blândeţe, este numai nădejde şi bucurie, este sprijin în nevoe şi înălţare spre fapte mari.

Creştinismul, ca produs al inimii, ca sentiment este mai mare decât tot ce s'a conceput mai înainte de filosofii şi poeţii antichităţii ca legătură între oameni. El a învins, deoarece creştinii îşi dau bucuros viaţa pentru triumful milei şi al ideilor lor, în care blândeţea omenească este îndumnezeită. Nici filosoful Socrate, nici Platon, cu tot idealismul lor, nu s'au ridicat la înălţimea idealului creştinesc, care era binele şi pacea universală. Creştinismul este religia iubirii, poesia sufletului bun. In Creştinism este un eroism, nu numai pentru patrie, ci şi mai ales pentru Dumnezeu. Mucenicii mureau pentru divinitate şi credinţa în ea, iar pentru oameni numai în măsura în care credeau că poate fi vorba de mântuirea lor în lumea cealaltă, şi nici decum pentru gloria de aci de pe pământ.

Nici până la Christos şi nici după el n'a fost fiinţă omenească în măsură să egaleze puterea sufletească răspândită de învăţăturile, de exemplele vieţii lui şi de nemărginita lui bunătate.

Sub tăria acestui principiu Creştinismul s'a răspândit aproape la jumătate din popoarele pământului şi în fiecare an ele sărbătoresc naşterea lui Isus, ca pe una din binefacerile Dumnezeirii.

Sărbătorirea de anul acesta a naşterii Mântuitorului Isus cade la noi românii în împrejurări, când sufletele ne sunt mai puternic prinse atât de evenimentele dinăuntrul hotarelor noastre, cât şi mai ales de cele ce par a se pune la cale împrejurul lor.

De aceea sărbătoarea de azi trebue să fie, mai mult ca ori când, prilej de reculegere sufletească, de scrutare a conştiinţelor, de examinare a potrivirei dintre faptele noastre şi învăţăturile aceluia care, sacrificându-se pentru sine. a dat lumii nu numai religia Dumnezeului unic, a Dumnezeului bunătăţii şi al milei, dar şi putinţa alcătuirii unei noui vieţi sociale în locul tiraniei şi destrăbălării în care se zbătea lumea antică.

Cu cât trece vremea, cu atât lumea se convinge, că naşterea lui Christos a însemnat pe pământ pace şi între oameni bună învoire. Ele se găsesc numai în faptele şi învăţăturile lui, cari urmate şi imitate pot realiza acest vis al tuturora: PACEA, sub toate feluritele ei aspecte, şi de aceea, în bisericile creştine răsună azi, alături cu îngerii bunătăţii: „Christos se naşte, slăviţi-l; Christos din ceruri, întâmpinaţi-l".

INCHINAREA MAGILOR — *MARIA BEREZOVSCHI*

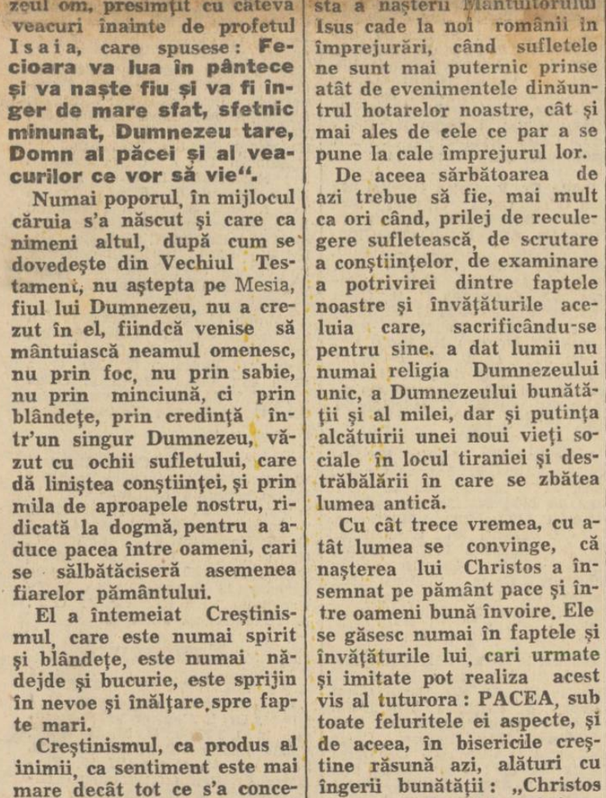

Moş Crăciun, eternul drumeţ, care nu cere niciodată nimic şi dăruieşte totdeauna ceva din tolba lui minunată

DEPARTE — LÂNGĂ NOI

Departe peste ţări şi veacuri — lângă noi în seară, acum şi totdeauna, tâlcul cântat de îngeri şi de copii, al Naşterei întrupând din Dumnezeire şi fecioară, o pământească nemărginită bunătate.

Lângă un sat de odinicară, într'o peşteră cu iesle, aşa ca în ori ce cătun cu bordeie, a avut putinţă să se ivească minunea, o inimă pălpâind ca o stea, plăzmuită din toate durerile, din toată mila.

Un gând pentru care să se fericească toţi copiii — o îndurare din care întreaga omenire să se poată împărtăşi.

Iată dece Crăciunul nici nu poate să vină cu un gând nou — ci de fiecare dată e un început fraged în veşnicie.

Dăruieşte necontenit lamura înflorită a unor aceleaşi îndemnuri ce trăesc numai în înţelegerea clipei.

E sărbătoare întru cât ne învaţă să fim buni.

Il prăznuim cu colinde şi, în cântecul tutulor stelelor, îl purtăm în suflet din trecut pentru o nepieritoare viitorime. Aceiaşi naştere urmează mai departe — veste pe care o înoieşte numai măsura în care înţelegerea şi folosirea ei se întregesc în noi.

Crăciunul poate să fie de fiecare dată mai sfânt. Din raza lui se luminează mai puternic dorinţele sbuciumate în restrişti. Azi cuprindem mai larg înţelesul dorului de pace pentru întreaga lume. Azi avem prilej să măsurăm deasupra belşugului datoria dărniciei. Din simbolul mântuitor desprindem pentru Crăciunul de acum o grije ocrotitoare către toţi copiii. Sărbătoarea rămâne neclintită în măreţia ei, însă prin ea, toate celelalte gânduri cresc.

E ziua când împăraţii şi magii Răsăritului au adus prinos de aur, smirnă şi tămâie, Pruncului ceresc de pe pământ. E ziua când din această retrăire se deschide îndemn pentru bieţii prunci ai satelor noastre — acolo unde molime mai cumplite decât mânia lui Irod, poartă pustiire pentru sute de mii de vieţi în lungul oricărui an.

Sărbătoarea nu trebuie să fie numai veselire, ci şi faptă. Numai astfel Crăciunul va fi al nostru. Şi la mulţi ani.

ADRIAN MANIU

MÂNTUITORUL

O stea'nfloriţă'n fund de ceruri cu licăriri de piatră rară
Iluminase Betleemul străvechi, de somn adânc răpus...
S'aducă prorocita veste din cer că s'a născut Isus,
In freamăt lung de aripi albe, ghirlânzi de îngeri se lăsară...

Lumină nouă'n raze blonde vertiginos cădea de sus...
Smeriţi în faţa tainei sfinte Păstorii toţi se minunară,
Iar Regii-Magi, sosiţi în pripă şi desfăcând a lor comoară,
Măreţe daruri — smirnă scumpă şi' aur falnic i-au adus!...

Zâmbea divin, Mântuitorul, din iesla sfântă de lumină,
Spre stemele cu nestemate a Magilor din Răsărit
Şi întindea mânuţe roze spre darurile ce-i închină...

Şi nimeni n'a 'nţeles atuncia în faţa blondelor lumini,
Sub prea slăvitul nimb de raze de-asupra pruncului sfinţit,
Că stema'n veci neperitoare va fi cununa cea de spini!

MIRCEA DEM. RADULESCU

Iisus în colindul românesc

de AL. GREGORIAN

Naşterea Pruncului Iisus în iesiea Betleemului este un eveniment de amploare cosmică. Cerul, văzduhurile, pământul, oamenii, vitele staulului, toată creatura dumnezeiască participă la bucuriile ei într'o fericită armonie în care se întâlnesc miracolele cu realităţile cele mai simple, naturalul cu supranaturalul, repaosul absolut cu mişcarea, realizând o comuniune grandioasă şi unică în istoria lumii Pe covîltirul nesfârşit al cerului apare diamantul şlefuit al stelei binevestitoare. Legiunile îngerilor cu aripi strălucitoare de argint coboară prin noapte în sunetul unor muzici nemaiauzite vreodată. Magii iau comorile lor de înţelepciune păgână, aur şi mirodenii şi pornesc într'un pelerinaj dramatic ca să se închine la picioarele Craiului nou născut pe paele unei coşări. Ciobanii cu sufletul simplu şi cu ochii miraţi cât stelele vin luminaţi de fericire în sarici de cer să vadă minunea şi să dărue Sfintei familii miei. Insfârşit dobitoacele staulului simt în copil pe Dumnezeu şi răsuflă peste El încălzindu-L, mângâindu-L.

Din fundurile spaţiilor se adună spontan imnuri de slavă, toată bucuria cosmică deslegată din aşteptarea veacurilor şi din cuvântul proorocilor, se aşează în noaptea aceasta în ghirlande de lumină şi de melodii în jurul cetăţii Betleemului, omagiind Naşterea din puritate a Fiului Omului. Sunt nostalgiile paradisiace ale omului fulgerat de păcatul adamic şi ale întregei naturi, suspinele lor din vremelnicie după veşnicie şi după iubirea divină pe care o simt, o văd acum întrupându-se aevea în chip omenesc şi se transfigurează în prezenţa misterului şi în fericire.

Naşterea lui Cristos desface ţâţânile repaosului şi dinamizează întregul univers, antrenându-l în efluviile bucuriei infinite, căci Iisus este Mântuitorul regelui Firii, este izvorul de lumină care străbate viaţa omului şi îl salvează pe acesta din disperare

(Continuare în pag. 2-a)